247

ദേവ ദേവ നന്ദനൻ കുരിശെടുത്തു
പോവതു കാണ്മിൻ പ്രിയരേ
കാവിലു   ായ ശാപം പോവാനിഹത്തിൽ വന്നു
നോവേറ്റു തളർന്നയ്യോ! ചാവാനായ് ഗോൽഗോത്തായിൽ

1 പരമപിതാവിനുടെ തിരുമാർവിലിരുന്നവൻ
പരമഗീതങ്ങൾ സദാ പരിചിൽ കേട്ടിരുന്നവൻ
പരമദ്രോഹികളാകും നരരിൽ കരളലിഞ്ഞു
സർവ്വമഹിമയും വിട്ടുർവ്വിയിങ്കൽ വന്നയ്യോ-

2 കുറ്റമറ്റവൻ കനിവറ്റ പാതകനാലെ
ഒറ്റപ്പെട്ടു ദുഷ്ടരാൽ കെട്ടിവരിയപ്പെട്ടു
ദുഷ്ടകൈകളാലടിപ്പെട്ടുഴുത നിലംപോൽ
കഷ്ടം! തിരുമേനിയോ മുറ്റുമുഴന്നുവാടി-

3 തിരുമുഖാംബുജമിതാ അടികളാൽ വാടിടുന്നു
തിരുമേനിയാകെ ചോര തുടുതുടയൊലിക്കുന്നു
അരികളിന്നരിശമോ കുറയുന്നില്ലൽപ്പവുമേ
കുരിശിൽ തറയ്ക്കയെന്നു തെരുതെരെ വിളിക്കുന്നു-

4 കരുണതെല്ലുമില്ലാതെ അരികൾ ചുഴന്നുകൊ   ു
ശിരസ്സിൽ മുൾമുടിവെച്ചു തിരുമുഖം തുപ്പി ഭാര
കുരിശങ്ങെടുപ്പിച്ചയ്യോ! കരകേറ്റിടുന്നിതാ കാൽ
വരിമലയിങ്കൽ തന്നെ കുരിശിച്ചിടുവാനായി-

5 കുറ്റമറ്റവൻ പാപ-പ്പെട്ടവൻ പോൽ പോകുന്നു
ദുഷ്ടർ കൂട്ടം ചുഴന്നു ഏറ്റം പങ്കം ചെയ്യുന്നു
പെറ്റമാതാവങ്ങയ്യോ! പൊട്ടിക്കരഞ്ഞിടുന്നു
ഉറ്റനാരിമാർ കൂട്ടമെത്രയുമലറുന്നു-

6 എത്രയും കനിവുള്ള കർത്താവേ! ഭർത്താവേ! ഈ
ചത്തചെള്ളാം പാപിമേലെത്ര സ്നേഹം നിനക്കു
കർത്താവേ, നീ നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ വരുമ്പോളീ-
ഭൃത്യനെയും കൂടെയങ്ങോർത്തുകൊ   ിടണമേ-   **J.J.**